

DØDSFALD

PROFESSOR, DR. AGRO. P. DAMSGAARD-SØRENSEN

Lørdag den 18. Januar døde Professor, Dr. agro. *P. Damsgaard-Sørensen* i en Alder af kun 40 Aar. Kort før Jul lod han sig indlægge paa Diakonissestiftelsen for en Mavelidelse, der havde plaget ham gennem længere Tid. Lidelsen viste sig alvorligere

end først antaget, og han maatte gennemgaa en svær Operation. Efter denne var Bedring tilsyneladende indtraadt, da Komplikationer stødte til og nødvendiggjorde et nyt operativt Indgreb, som Patienten ikke havde Kræfter nok til at staa igennem. — Landbohøjskolen har med ham mistet en indsigtfuld, dygtig Lærer og dansk Landbrugsvidenskab en fremragende Repræsentant.

Poul Damsgaard-Sørensen

født den 7. Oktober 1906 i Haslund ved Randers som Søn af Gaardejer, Landbrugskandidat *A. P. Damsgaard-Sørensen* og arvede efter ham en dyb Interesse for Landbrugets Praksis og Teori. Efter endt Skolegang, som afsluttedes med Præliminærekseramen i 1921, arbejdede han seks Aar ved praktisk Landbrug, gik derefter paa Landbohøjskolen og tog 1930 Landbrugs-eksamen med Udmærkelse. Efter Eksamen ansattes han paa

De Danske Spritfabrikkers Forsøgsgaard „Frederikshøj“ ved Svendstrup og drog derfra to Aar senere paany til Landbohøjskolen for at uddanne sig til Landbrugs-Videnskabsmand gennem et Specialkursus med teoretisk Kemi som Hovedfag. Dette ikke almindelige Valg af Hovedfag blev truffet ud fra Ønsket om at udvikle Teoriene inden for Jordbunds- og Gødningslæren paa fuldt ud rationelt Grundlag.

Under Studierne og i nogen Tid derefter arbejdede Damsgaard-Sørensen som Assistent saavel ved Højskolens kemiske som ved dens agrikulturkemiske Laboratorium. I 1935 modtog han Landbohøjskolens Rejsestipendium, som benyttedes til Studieophold ved jordbundskemiske Laboratorier i Tyskland, England og Holland i Somrene 1934 og 35. Det sidstnævnte Aar ansattes han ved Statens Planteavlslaboratorium i Lyngby og blev i 1942 Afdelingsbestyrer og Leder af dettes Afdeling i Vejle. 1944 udnævntes han til Professor i Landbrugets Jorddyrkning ved Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole.

Sin jordbrugsvidenskabelige Doktorgrad tog Damsgaard-Sørensen i 1941 paa en Afhandling med Titlen „Kationombytning i Jorden. Bidrag til Kationombytningens almindelige Teori og dens Anvendelighed ved Bestemmelse af de ombyttelige Kationer i Jord“. Arbejdet, der fremkom i „Tidsskrift for Planteavl“, behandler Teorien for Næringssaltenes Absorption og Opløsning i Jordbunden og førte til en principiell Forbedring af Laboratoriemetoderne til Bestemmelse af Jordprøvers Kalitrag. Foruden dette Hovedarbejde har han, dels alene og dels i Samarbejde med andre, offentliggjort en Række Afhandlinger over teoretisk-kemiske, analytiske og jordbundskemiske Emner, heriblandt flere over Jordfosforsyrens Tilstand og Tilgængelighed for Afgrøderne. Nylig havde han paabegyndt en Række Laboratorieundersøgelser over Jordbundens Svovlforbindelser for at klarlægge, om Afgrødernes Behov af dette uundværlige Næringsstof, som det almindeligvis antages, kan holdes dækket uden Anvendelse af særlige Svovlgødninger.

Alle disse Arbejder viser ved Form og Indhold Damsgaard-Sørensen som den nøgterne, helt igennem redelige Videnskabsmand. Han var som saadan klar over, at Sandhedens Erken-

delse er al fri Forsknings egentlige Maal, og at Vejen dertil ofte er lang og trang. Personlig var han saare beskeden, brugte ikke mange eller store Ord og søgte aldrig billig Popularitet ved at skilte med sin Viden. I Fagfællers Kreds var han højt anset. Kort før sin Død blev han saaledes kaldt til Sveriges Landbrugshøjskole som officiel Opponent ved en Disputats over et jordbundskemisk Emne, og han var siden 1938 Sekretær for N. J. F.s danske Afdeling.

I den Kommission, Landbrugsministeriet sidste Sommer nedsatte til Drøftelse af de fremtidige Retningslinjer for Arbejdet under Statens Forsøgsvirksomhed i Plantekultur, talte han ivrigt for en Udvidelse og Forbedring af Laboratorievirksomheden, saaledes at denne i højere Grad end hidtil faar Karakter af ren Forskning.

Ved Overtagelsen af Professoratet i Landbrugets Jorddyrking udtalte Damsgaard-Sørensen, at han dermed fik sit højeste Ønske opfyldt, og han gik ind til denne sin Manddomsgerning med ærlig Vilje til og udmærkede Forudsætninger for at indfri de Forventninger, der nærredes til ham som Lærer og Forsker i en for Danmarks Landbrug betydningsfuld Stilling. Dertil var han godt paa Vej, da Døden brat og skaanselsløst brød hans Livs Bane. Den, der har kendt og glædet sig over hans rige Evner, hans Dygtighed, Flid og Arbejdsglæde, har svært ved at forsone sig med Tanken om, at den skulde blive saa alt for kort.

S. Tovborg Jensen.
